

Ἡ μέγα μοι τὰ θεῶν
Μελεδήμαθ' ὅταν φρένας ἔλθῃ
Λυπὰς παραιεῖ.

Τοῦτο δὲ ὁμοίον ἐστὶ τῷ· Ἐμνήσθην τοῦ θεοῦ καὶ εὐφράνθην· (Psalm. XVI. 9.) ταῦτα δὲ ἄγαν ἐστὶν εὐσεβῆ.

v. 169 (141). εἰ τόδε μάταν] εἰ τὸ τῆς ματαιότητος ὀφείλει τις ἀποσεύσασθαι τῆς γνώμης, Δία νομιζέτω.

v. 172 (143). ἦν μέγας] A. διὰ τοὺς Τιτᾶνας.

v. 173 (143). θρόσει βρούων] ὁ Τυφός.

v. 175 (144). τριακτῆρος] νικητοῦ· ἐκ μεταφορᾶς τῶν ἐν τοῖς πεντάκλοις ἀποτριάζοντων ἐπὶ ἐλπίδι νίκης*).

v. 179 (146). τεύξεται φρενῶν τὸ πᾶν] ὀλοσχερῶς φρόνιμος ἔσται.

v. 181 (147). τῷ πάθει μαθῶν] A. παθῶν δέ τε νήπιος ἔγνω**). (Hesiodi est γνώμη ἐν Ἔργοις. Illa autem ad v. 192. νηῶν ἐξέφθ. sunt Homeri. Steph.)

v. 183 (148). στάζει — πρὸ καρδίας μνησιπήμιον πόνοσ] τῷ ἀμαρτάνοντι τοῦτο συμβαίνει.

v. 187 (149). σέλμα] τὸν ζυγόν. Ἐψίζυγος γὰρ ὁ Ζεὺς.

v. 188 (150). ἠγεμῶν] μείζων γὰρ Μενελάου.

v. 191 (151). ἐμπαίοις] ἐμπεσούσαις. συμπνέων] συμφωνῶν καὶ οὐκ ἀνθιστάμενος.

v. 192 (151). κεναγγεῖ] νηῶν ἐξέφθιτο ἥϊα πάντα***).

v. 194 (152). ἔχων] ἀπὸ τοῦ ἐχόμενος.

v. 197 (154). κακόσχολοι] ἐπὶ κακῷ ποιῶσαι σχολάζειν.

v. 198 (155). βροτῶν ἄλαι] ἐκ τοῦ Ὀμηρικοῦ (Odys. M. 330).

Καὶ δὴ ἄγρην ἐφέπεσζον ἀλητεύοντες.

ναῶν καὶ πεισμάτων] πάλιν ἐκ τοῦ Ὀμηρικοῦ (Iliad. B. 135).

Καὶ δὴ δοῦρα σέσηπε νεῶν.

v. 201 (157). τρίβῳ] διατριβῆ.

v. 204 (159). βριθύτερον] ἐπαχθέστερον.

*) Cf. Polluc. III. c. 30. p. 169. et Hesych. s. h. v.

**) Apud Homerum Iliad. XVII. 32. sic legitur:

μηδ' ἀντίος ἴστασ' ἐμεῖο
πρίν τι κακὸν παθέειν, ἔεχθ' ἐν δὲ τε νήπιος ἔγνω.

***) Odys. M. 329. ubi tamen legitur νηὸς ἐξέφθιτο.